

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 114 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om nogle Dyrftidsforanstaltninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 211).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 113 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

Schmidt: Naar jeg i Dag første Gang tager Ordet i dette høje Ting, gør jeg det som Repræsentant for et Folk, som De nu for første Gang har faaet en Del af indenfor de danske Statsgrænser. Jeg gør det tillige som en Mand, der i en hel Række af Aar har vist, at han har ønsket altid at mødes med det danske Folk i gensidig Agtelse og Forstaaelse, men som i alle disse Aar, hvor han har forsvaret Deres Folk, tillige var behersket af en glødende Liden-skab for og Kærlighed til sit eget Folk og af en levende Omsorg for dets Ære. Jeg er den samme endnu i Dag, men Forholdene er ikke mere de samme. Jeg kommer fra en Landsdel, der før blev behersket af Preusen, der nu bliver behersket af Danmark. Jeg hører et Folk til, som nu staar i Forsvar paa hele Lin en, som har lidt utroligt og lider endnu, et Folk, som i sine bedste Medlemmer lider mest derunder, at man har

ment at kunne ringeagte og tilsøle dets Ære hele Verden over, og derfor er Æresfølelsen blevet endnu ømmere hos dets Medlemmer. Naar jeg altsaa i Dag tager Ordet som Repræsentant for et Folk, der ikke er Deres Folk, men for en Del er kommet under Deres Statsstyre, ikke med min Villie, ikke med den Bys Villie, som jeg bor i, og med mange andres Villie, der bor de ved Sydgrænsen, vil jeg dog gerne begynde med at sige noget venligt til det danske Folk.

Da jeg kom herover for nogle Uger siden og gik gennem Gaderne her, ledte jeg efter det, der kunde give det bedste Indtryk af Danmark. Jeg saa meget efter Bøgerne, der laa til Skue i Butiksvinduerne, og saa da, at det var lignende Bøger som dem, man finder alle Steder, baade gode og onde. Men jeg fandt blandt disse Bøger noget, som interesserede mig meget stærkt. Jeg fandt en Del Hæfter, der er udgivet af Det unge Danmark, heriblandt „Den handlende Tro“, „Danmark udslettet“, og „Paa Lyttepost“, og jeg havde det stærke Indtryk, at her var nogle af de stærkeste moralske Kræfter, Danmark ejer. Men det var en ejendommelig Opdagelse for mig, at denne samme unge Bevægelse lever meget paa Modsætningen til det tyske Folk, og saadanne Udtryk som „den tyske Moloch“ og andet kunde man stadig træffe paa i disse Bøger. Jeg kan selvfølgelig godt lide Danske, der til fulde og til de sidste Konsekvenser vil holde fast ved alt det, der hører til Danmark. Jeg fandt dog, at man ikke blot vil holde fast ved Grønland, Island og Færøerne, men ogsaa, at man vil erobre Land, der ligger paa den anden Side af Grænsen. Jeg læste dette med den allerstørste Sindsro; thi det tyske Folk er ikke bange for en saadan Villie, der vil erobre. Det maa jo saa vise sig, om det, der bærer der og er behersket af tysk Sindelag og tysk Kultur, er ægte, eller om det, som mange her i Danmark mener, er uægte. Vi er ikke bange for at staa Prøve i den Retning, og jeg tror, at mange af dem, der kalder sig Flensborgmænd, maaske aldrig falder til Ro, inden de har prøvet det og gjort deres Erfaringer der. Vi er ikke bange for, hvad der skal gøres af Erfaringer i den Retning.

Dette unge Danmark staar i afgjort Modsætning til Socialdemokratiet, ogsaa til det radikale Parti, saa vidt jeg kunde mærke. Det bebrejder disse Partier, at de manglede Idealisme, at de mange Gange var ligegyldige for danske Interesser. Jeg skal kun komme ind paa dette, forsaavidt som det tyske Folks Interesser bliver berørt deraf; men jeg vil dog gerne sige dette: